

30 Οκτωβρίου, 1992

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑ-
ΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

ΧΑΡΑ ΓΕΝΑΚΡΙΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥ-
ΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση

(Υποθέσεις Αρ. 403/89, 508/89, 591/89)

5 Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Εκδίκαση προσφυγής βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος κατ' ευθείαν από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε πρώτο και τελευταίο βαθμό — Η Ολομέλεια ουδέποτε στερείται αυτής της δικαιοδοσίας που της απονέ-
μει το άρθρο 146 (Georghίου & Others v. Republic).

10 Δεδικασμένο — Αποτελέσματα της ακυρωτικής και της επικυρωτικής απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου επί προσφυγής — Ουσιαστικό και σχετικό δεδικασμένο εξ απορριπτικής απόφασεως — Η θεωρία και η απόφαση Κλέαρχος Μιλτιάδους κ.ά v. Ε.Δ.Υ.

15 Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Πλάνη περί το νόμο — Αναφορά σε εσφαλμένη νομοθετική διάταξη δεν οδηγεί απαραίτητα σε ακυρότητα μίας πράξης ή απόφασης αν η απόφαση ή μέρος της θα μπορούσε να στηριχθεί στην ορθή νομοθετική διάταξη — Η εξετασθείσα περίπτωση σε σχέση με τις διατάξεις 35 Β(4)(γ) του Ν. 65/87 αφενός και του άρθρου 2 του Ν. 157/87, που κατήργησε και αντικατέστησε την προηγούμενη, αφετέρου — Ίδε έννομα αποτελέσματα, στην κριθείσα υπόθεση, για την αποτίμηση της αρχαιότητας των υποψηφίων, λόγω των περιστάσεων.

20 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί και Προαγωγές — Αντιμετώπιση πλήρως της θέσεων πρώτου διορισμού και προαγωγής ως προαγωγών, στο τελικό στάδιο, από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, στην εκδικασθείσα υπόθεση — Υπό τις περιστάσεις εύλογη η αναφορά σε "προαγωγή", εφόσον όλοι οι υποψήφιοι ανήκαν στο διδακτικό προσωπικό της εκπαιδευτικής υπηρεσίας.

25 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Αρχαιότητα — Η πρακτική αναγνώρισεως της προϋπηρεσίας και για σκοπούς αρχαιότητας — Το πόρισμα της Ανδρέας Δαμιανίδης v. Δημοκρατίας — Οι πρόνοιες του αρ-

θρου 35 Β(4)(γ) που εισήχθη με το Ν. 157/87 σχετικά με την αποτίμηση της προώθησής σε μονάδες.

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προσωπικές Συνεντεύξεις — Άρθρο 35, εδάφια (9) και (10), του Ν.65/87 — Από τη γραμματική διατύπωση της επιφύλαξης του εδαφίου (9) δεν προκύπτει ότι υφίσταται οποιαδήποτε εκ του νόμου υποχρέωση προς την Ε.Ε.Υ. να καλέσει το Διευθυντή για να εκφέρει τις απόψεις του κατά τις συνεντεύξεις — Το ζήτημα ανήκει στη διακριτική ευχέρεια της ίδιας της Ε.Ε.Υ. και η διαφορετική κρίση του Διευθυντή δεν τη δεσμεύει ούτε δημιουργεί την υποχρέωση αιτιολογίας για διαφορετική εκτίμηση εκ μέρους της — Ο ρόλος του Διευθυντή είναι μόνο συμβουλευτικός — Η εκτίμηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις είναι θέμα της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας.

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προσωπικές Συνεντεύξεις — Το γεγονός ότι ενώ ορισμένοι υποψήφιοι προηγούνται στους καταλόγους της Συμβουλευτικής Επιτροπής άλλων υποψηφίων, μετά τις συνεντεύξεις ευρίσκονται επόμενοι, λόγω της απόδοσης περισσότερων μονάδων στους άλλους υποψηφίους, από την Ε.Ε.Υ., δεν συνιστά παρανομία εφόσον τέτοια εξουσία δίδεται στην Ε.Ε.Υ. από το νόμο (εδ. 10(β) του άρθρου 35 Β του Ν. 65/87).

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Σχέδια Υπηρεσίας — Κατά το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης τα απαιτούμενα προσόντα είναι ίδια με εκείνα που απαιτούνται για πρώτο διορισμό στη θέση Δασκάλου — Κρίση όλων των κρίσιμων προσόντων, και των προσθέτων, με βάση το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης Δασκάλου στο οποίο παραπέμπει το σχέδιο της θέσης του Βοηθού Διευθυντή.

Οι συνεκδικασθείσες λόγω συναφείας αυτές προσφυγές εκδικάστηκαν απ' ευθείας από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου αφού προηγουμένως το Δικαστήριο, στη μονομελή του σύνθεση, είχε επισημάνει την έκδοση άλλης απόφασής του με αντικείμενο την ίδια, προσβαλλόμενη και με τις προσφυγές αυτές, διοικητική πράξη με αποτέλεσμα τη γένεση θέματος δεδωκασμένου. Οι προσφυγές αφορούσαν την εγκυρότητα της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να προαγάγει στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί των αιτητών.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Όπως τονίστηκε στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Georghiou & Others v. R.* (1987) 3 C.L.R. 980, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου ουδέποτε στερείται δικαιοδοσίας να εκδικάσει κατ' ευθείαν και τελεσίδικα μια αίτηση ακυρώσεως. Εάν μια συγκεκριμένη αίτηση ακυρώσεως εκδικάζεται

πρωτόδικα από ένα δικαστή, η Ολομέλεια μπορεί μετά από εισήγηση του Δικαστή αυτού, να επιληφθεί της διαδικασίας, αφού η δικαιοδοσία βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, ανήκει πάντοτε στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου.

5

10

2. Στο νομικό αξίωμα αναφορικά με τα αποτελέσματα τα οποία παράγει η ακυρωτική και η επικυρωτική απόφαση του Διοικητικού δικαστηρίου επί προσφυγής, όπως αρχικά διατυπώθηκε στις παραγράφους 1 και 2 της σελίδας 5 του δακτυλογραφημένου κειμένου της απόφασης *Κλέαρχος Μιλτιάδους κ.α. ν. Ε.Δ.Υ.* υπήρχε τυπογραφικό λάθος. Το λάθος αυτό επιστημάνθηκε και διορθώθηκε. Παραθέτουμε πιο κάτω την ορθή φρασεολογία όπως διατυπώθηκε και ενσωματώθηκε στο κείμενο της απόφασης, μετά τη σχετική διόρθωση:

15

20

25

"Μετά από ακυρωτική απόφαση σε μιά προσφυγή, άλλη προσφυγή, με την οποία προσβάλλεται η ίδια πράξη καθίσταται χωρίς αντικείμενο και απαράδεκτη, λόγω του δεδικοσμένου, εκτός αν υπάρχει λόγος έκδοσης νέας ακυρωτικής απόφασης για τους σκοπούς της παραγράφου 6 του Άρθρου 146. Το ίδιο δεν ισχύει για επικυρωτική απόφαση. Η νομιμότητα πράξης που επικυρώθηκε από το Δικαστήριο μπορεί να συνεχίζει να είναι αντικείμενο αμφισβήτησης σε άλλη διοικητική δίκη αν προβάλλονται άλλοι λόγοι. Η απόφαση ακύρωσης δεσμεύει όλους, ενεργεί *erga omnes*. Η άλλη διαφορά μεταξύ ακυρωτικής και επικυρωτικής απόφασης είναι ότι στην επικυρωτική απόφαση η παράγραφος 6 του Άρθρου 146 δεν έχει εφαρμογή."

30

Η απορριπτική απόφαση στην υπόθεση *Ζήσιμος Χ' Ττοφής & Άλλος ν. Δημοκρατίας* κατέστη τελεσίδικη λόγω μη άσκησης έφεσης εναντίον της, εντός του καθορισμένου από το νόμο χρόνου. Επίσης, η απόφαση αυτή παρήγαγε ουσιαστικό δεδικοσμένο το οποίο συνίσταται στο ανεπίτρεπτο της αμφισβήτησης του ήδη κριθέντος ζητήματος μεταξύ των ίδιων διαδικιών σε άλλη δίκη. Το ουσιαστικό αυτό δεδικοσμένο ήταν σχετικό, η ισχύς του εκτεινέτο μόνο μεταξύ των μετασχόντων στην ακυρωτική δίκη (*inter partes*) και δεν περιλάμβανε οποιουδήποτε τρίτους.

35

40

3. Μία διοικητική απόφαση ακυρώνεται λόγω πλάνης περί το νόμο του οργάνου που την έλαβε όταν το αποτέλεσμα της εφαρμογής της είναι αντίθετο ή παραβιάζει τις πρόνοιες του ισχύοντος κατά τη λήψη της νόμου. Η αναφορά σε εσφαλμένη νομοθετική διάταξη δεν οδηγεί απαραίτητα σε ακυρότητα μιας πράξης ή απόφασης, εάν η απόφαση ή μέρος της θα μπορούσε να στηριχθεί στην ορθή νομοθετική διάταξη.

45

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η εφαρμογή των διατάξεων της καταργηθείσας παραγράφου (γ) του εδαφίου 4 του άρθρου 35B του Ν.65/87, οδηγεί στα ίδια αποτελέσματα όπως η εν ισχύι διάταξη του Ν.157/87 άρθρο 2. Η αναφορά από τη Συμβουλευτική στην εσφαλμένη νομοθετική διάταξη, δεν διαφοροποίησε με οποιονδή-

ποτε τρόπο τον υπολογισμό της αρχαιότητας των υποψηφίων ή τη νομιμότητα της διαδικασίας ή της απόφασης. Κι αυτό γιατί με βάση την καταργηθείσα διάταξη για την αρχαιότητα υπολογιζόταν "μία μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας στη θέση, ενώ με βάση την ισχύουσα διάταξη "μία μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας σε θέση από την οποία ο υποψήφιος μπορεί να προαχθεί σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας". Στην υπό εξέταση υπόθεση όλοι οι υποψήφιοι κατείχαν τη θέση δασκάλου και παρά το γεγονός ότι οι θέσεις ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής, στην ουσία όλες οι περιπτώσεις των υποψηφίων αφορούσαν προαγωγής τους από τη θέση δασκάλου την οποία κατείχαν. Η μόνη διαφοροποίηση που εισήγαγε ο Ν.157/87, αφορούσε τον υπολογισμό των μονάδων αρχαιότητας στην περίπτωση διορισμού/προαγωγής στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, γεγονός άσχετο με τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης.

4. Είναι γεγονός πως η Συμβουλευτική δεν έκανε οποιαδήποτε ρητή αναφορά στα άρθρα που υπέδειξε ο δικηγόρος των αιτητών, στην ουσία όμως τόσο η Συμβουλευτική όσο και η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, επιλαμβανόμενες του θέματος πλήρωσης των επίδικων θέσεων, εφαρμόσαν τις πρόνοιες του νόμου καθώς και την καθοριζόμενη σ' αυτές διαδικασία που αφορούσε πλήρωση θέσεων πρώτου διορισμού και προαγωγής. Η αναφορά σε ορισμένες περιπτώσεις από την Επιτροπή στη λέξη "προαγωγή" ήταν εν πάση περιπτώσει ορθή και εύλογη, δεδομένου ότι όλοι οι υποψήφιοι ανήριαν στο διδακτικό προσωπικό της εκπαιδευτικής υπηρεσίας και διεκδικούσαν τη θέση Βοηθού Διευθυντή σαν θέση προαγωγής. Η ίδια η Επιτροπή ορθά προχώρησε με προαγωγές στις επίδικες θέσεις, παρότι αυτές ήταν θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής.

5. Στην πρόσφατη απόφαση *Ανδρέας Δαμανίδης ν. Δημοκρατίας*, αποφασίστηκε ότι η πρακτική γύρω από την αναγνώριση προϊτηρεσίας στην εκπαιδευτική υπηρεσία που ακολουθείτο για μακρό χρονικό διάστημα όχι μόνο είναι νόμιμη, αλλά δημιουργεί σε ορισμένες περιπτώσεις υποχρέωση αιτιολογίας οποιασδήποτε απόφασης για αλλαγή της.

Το άρθρο 35B (4)(γ) που εισήχθη με το Ν.157/87, προνοεί για τον τρόπο αριθμητικής αποτίμησης της αρχαιότητας των υποψηφίων και ειδικά στην περίπτωση διορισμού ή προαγωγής στη θέση Βοηθού Διευθυντή προνοεί ότι δίδονται 7/10 της μονάδας επιτρεσθετα "για κάθε συμπληρωμένο έτος προηγούμενης εκπαιδευτικής υπηρεσίας σε δημόσια σχολεία ή/και για άλλη αναγνωρισμένη προϊτηρεσία". Η πρόνοια αυτή περιλαμβάνεται στον ίδιο το νόμο.

6. Η διενέργεια συνεντεύξεων και η διαδικασία που τη διέπει ρυθμίζονται από το άρθρο 35, εδάφια (9) και (10) του Ν.65/87.

5 Από τη γραμματική διατύπωση της επιφύλαξης του εδαφίου (9) δεν προκύπτει ότι υφίσταται οποιαδήποτε εκ του νόμου υποχρέωση προς την Επιτροπή να καλέσει το Διευθυντή για να εκφέρει τις απόψεις του κατά τις συνεντεύξεις, αλλά ότι το ζήτημα αυτό ανήκει στη διακριτική ευχέρεια της ίδιας της Επιτροπής. Επιπλέον, το 10 εδάφιο (10) του ιδίου άρθρου δε μνημονεύει μεταξύ των κριτηρίων, τα οποία η Επιτροπή οφείλει να συσταθμίσει για την επιλογή των καλύτερων υποψηφίων, το στοιχείο της εντύπωσης του Διευθυντή κατά τις συνεντεύξεις αλλά μόνο το στοιχείο της εντύπωσης που η ίδια αποκόμισε από αυτές.

Η διαφορετική κρίση του Διευθυντή δε δεσμεύει την Επιτροπή, ούτε δημιουργεί την υποχρέωση αιτιολογίας για διαφορετική εκτίμηση εκ μέρους της, για το λόγο ότι ο ρόλος του είναι μόνο συμβουλευτικός.

15 Η εκτίμηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις είναι θέμα της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Επιτροπής. Η παρούσα υπόθεση αφορά υποψηφίους που ανήκουν στο διδακτικό προσωπικό και εμπίπτει στις πρόνοιες του εδαφίου 10(β) του άρθρου 35B του Ν.65/87, σύμφωνα με τις οποίες η Επιτροπή έχει δικαίωμα να προβεί στη δική της εκτίμηση και να αυξήσει τις μονάδες των υποψηφίων από 1-5 κατά τη διακριτική της ευχέρεια, με αιτιολογημένη απόφασή της και αφού λάβει επίσης υπόψη το περιεχόμενο των προσωπικών και υπηρεσιακών φακέλων.

20 7. Το γεγονός ότι ενώ ορισμένοι υποψήφιοι επροηγούνται στους καταλόγους της Συμβουλευτικής άλλων υποψηφίων, μετά τις συνεντεύξεις έποντο, για το λόγο ότι η Επιτροπή έδωσε περισσότερες μονάδες σε άλλους υποψηφίους, δε συνιστά παρανομία εφόσον τέτοια εξουσία δίνεται στην Επιτροπή από το Νόμο.

30 8. Το άρθρο 35B(4)(β) του Ν. 65/87 προβλέπει ρητά τί ακριβώς λαμβάνεται υπόψη στην αριθμητική αποτίμηση των μονάδων των προσόντων. Σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας τα απαιτούμενα προσόντα για τη διεκδίκηση της θέσης Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης είναι τα ίδια με εκείνα που απαιτούνται για πρώτο διορισμό στη θέση Δασκάλου σε δημοτικό ή ειδικό σχολείο. Το μεταπτυχιακό προσόν του αιτητή της πρ. 508/89 δεν είναι ούτε απαιτούμενο ούτε πρόσθετο προσόν, σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας Δασκάλου στα οποία παραπέμπουν τα Σχέδια Υπηρεσίας για τη θέση Βοηθού Διευθυντή.

Προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

40 Αναφερόμενες υποθέσεις :

Ζήσιμος Χ' Ττοφής & Άλλος ν. Δημοκρατίας Υπ. αρ. 411/89 ημερ. 31/1/91.

Κλέαρχος Μιλτιάδους & Άλλοι ν. Δημοκρατίας Α.Ε. 789, 791, 796

ημερ. 30/5/89·

Georghiou & Others v. R. (1987) 3 C.L.R. 980·

Θαλασσινός ν. Δημοκρατίας Υπ. Αρ. 345/88, 10/89, 747/89 ημερ. 24/10/90·

Δημήτριος Ορφανίδης κ.α. ν. Ε.Δ.Υ. Υπ. Αρ. 416/88 445/88 ημερ. 14/2/92 (1992) 3 ΑΑΔ· 5

Μαρίνα - Σπανοπούλου - Τσαγγαρίδου κ.α. ν. 1 Ε.Ε.Υ. 2 Υπ. Παιδείας, Υπ. Αρ. 478/89 ημερ. 9/10/90·

Αλίκη Λιμνάτου κ.α. ν. 1. Ε.Ε.Υ. 2. Υπ. Παιδείας, Α.Ε. 1014 ημερ. 28/11/90· 10

Άννα Βιολάρη ν. Ε.Ε.Υ Υπ. Αρ. 210/89 ημερ. 12/2/92·

Γρηγοροπούλου κ.α. ν. Δημοκρατίας Υπ. Αρ. 713/87 κλπ. ημ. 30/10/1992·

Ανδρέας Δαμανίδης ν. Δημοκρατίας (1988) 3 ΑΑΔ. 2601·

Ανδρέας Μιτσιδής ν. Ε.Ε.Υ. Υπ. Αρ. 839/89 ημερ. 27/2/91· 15

Πόπη Λοιζίδου ν. Ε.Ε.Υ. Υπ. Αρ. 808/90 ημ. 17/12/91·

Δημητράκης Στυλιανού και Μιχαήλ Σταυρίδης ν. Ε.Ε.Υ. Α.Ε. 1169 και 1170 ημ. 18/9/92 (1992) 3 ΑΑΔ 449·

Γεροκώστα & άλλος ν. Δημοκρατίας Υπ. Αρ. 414/90 ημ. 13/6/91.

Προσφυγές. 20

Προσφυγές με τις οποίες οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να προάξουν από 1/9/1989 στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί των αιτητών.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές. 25

Ρ. Πετρίδου (κα) και Ε. Λοιζίδου (κα), Δικηγόροι της

Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Α. Μαρκίδης, για το Ε/Μ Ε. Ζαντή στις υποθέσεις 403/89 και 591/89.

Α. Παναγιώτου, για το Ε/Μ Φρ. Μαραθοβουνιάτου στις υποθέσεις 403/89 και 591/89.

Cur. adv. vult.

5 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο αδελφός Δικαστής κ. Γ. Παπαδόπουλος.

10 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Στις 29/5/1991 επιφυλάχθηκε απόφαση στις πιο πάνω συνεκδικαζόμενες προσφυγές. Ο Δικαστής κ. Πογιατζής, ενώπιον του οποίου διεξήγето η διαδικασία εκδίκασης των υποθέσεων, επισήμανε στο με-
15 σολαβήσαν διάστημα πως ο ίδιος στις 31/1/1991 είχε εκδόσει απόφαση στην με αριθμό 411/89 και τίτλο *Ζήσιμος Χ' Ττοφής & Άλλος ν. Δημοκρατίας* προσφυγή, με την οποία οι τότε αιτητές προσέβαλλαν την εγκυρότητα της ίδιας διωικητικής πράξης, η οποία αποτελεί το αντικειμε-
15 νο στις παρούσες προσφυγές. Η προσφυγή 411/89 απορρίφθηκε και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώθηκε. Εναντίον της δεν ασκήθηκε έφεση και η απόφαση κατέστη τελεσίδικη. (Βλέπε Τσάτσος, "Αίτησις Ακυρώσεως", σελ. 395).

20 Ενόψει των πιο πάνω και ενόψει του νομικού αξιώματος αναφορικά με το δεδικασμένο, όπως διατυπώθηκε στην απόφαση της Ολομέλειας στις Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 789, 791 και 796, *Κλέαρχος Μιλτιάδους & Άλλοι ν. Δημοκρατίας*, ημερομηνίας 30/5/1989, που δε δημοσιεύ-
25 τθηκε ακόμη επίσημα, προέκυψε το ζήτημα κατά πόσο το αντικείμενο στις παρούσες προσφυγές είχε εκλείψει λόγω της ύπαρξης δεδικασμένου από την απόφαση στην προσφυγή 411/89 και κατά πόσο ως εκ του λόγου τούτου οι προσφυγές κατέστησαν άνευ αντικειμένου.

30 Λόγω της σοβαρότητας του εγερθέντος θέματος το Δικαστήριο διέταξε την επανάνοιξη της υπόθεσης. Κατά τη δικάσιμο της 16/7/1991 ο δικηγόρος κ. Αγγελίδης, με τη συγκατάθεση των υπόλοιπων δικηγόρων, αιτητών και Δημοκρατίας, δήλωσε την πρόθεση να υποβάλει αίτηση για

εκδίκαση των υποθέσεων απευθείας από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Η Ολομέλεια εξέτασε την εν λόγω αίτηση στις 8/9/1991 και την έκαμε αποδεκτή.

Όπως τονίστηκε στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Georghiou & Others v. R.* (1987) 3 C.L.R. 980, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου ουδέποτε στερείται δικαιοδοσίας να εκδικάζει κατ' ευθείαν και τελεσίδικα μία αίτηση ακυρώσεως. Εάν μία συγκεκριμένη αίτηση ακυρώσεως εκδικάζεται πρωτόδικα από ένα Δικαστή, η Ολομέλεια μπορεί μετά από εισήγηση του Δικαστή αυτού, να επιληφθεί της διαδικασίας, αφού η δικαιοδοσία βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, ανήκει πάντοτε στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου. (Βλέπε, επίσης, *Θαλασσινός ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 345/88, 10/89 και 747/89, ημερομηνίας 24/10/1990 και *Δημήτριος Ορφανίδης κ.α. ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 416/88 και 445/88, ημερομηνίας 14/2/92).

Η Ολομέλεια του Δικαστηρίου θα αναλάβει τη συνέχιση της διαδικασίας στις παρούσες προσφυγές.

Στο νομικό αξίωμα αναφορικά με τα αποτελέσματα τα οποία παράγει η ακυρωτική και η επικυρωτική απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου επί προσφυγής, όπως αρχικά διατυπώθηκε στις παραγράφους 1 και 2 της σελίδας 5 του δακτυλογραφημένου κειμένου της απόφασης *Κλέαρχος Μιλτιάδους κ.α. ν. Ε.Δ.Υ.* (ανωτέρω), υπήρχε τυπογραφικό λάθος. Το λάθος αυτό επιστημάνθηκε και διορθώθηκε. Παραθέτουμε πιο κάτω την ορθή φρασεολογία όπως διατυπώθηκε και ενσωματώθηκε στο κείμενο της απόφασης, μετά τη σχετική διόρθωση:

"Μετά από ακυρωτική απόφαση σε μία προσφυγή, άλλη προσφυγή, με την οποία προσβάλλεται η ίδια πράξη καθίσταται χωρίς αντικείμενο και απαράδεκτη, λόγω του δεδικασμένου, εκτός αν υπάρχει λόγος έκδοσης νέας ακυρωτικής απόφασης για τους σκοπούς της

5 παραγράφου 6 του Άρθρου 146. Το ίδιο δεν ισχύει για επικυρωτική απόφαση. Η νομιμότητα πράξης που επικυρώθηκε από το Δικαστήριο μπορεί να συνεχίζει να είναι αντικείμενο αμφισβήτησης σε άλλη διοικητική δίκη αν προβάλλονται άλλοι λόγοι. Η απόφαση ακύρωσης δεσμεύει όλους, ενεργεί erga omnes. Η άλλη διαφορά μεταξύ ακυρωτικής και επικυρωτικής απόφασης είναι ότι στην επικυρωτική απόφαση η παράγραφος 6 του Άρθρου 146 δεν έχει εφαρμογή." (Οι υπογραμμίσεις δικές μας)

Η απορριπτική απόφαση στην υπόθεση Ζήσιμος Χ'Ττοφής & Άλλος ν. Δημοκρατίας (ανωτέρω), κατέστη τελεσίδικη λόγω μη άσκησης έφεσης εναντίον της εντός του καθορισμένου από το νόμο χρόνου.

15 Επίσης, η απόφαση αυτή παρήγαγε, κατά την άποψή μας, ουσιαστικό δεδικασμένο το οποίο συνίσταται στο ανεπίτρεπτο της αμφισβήτησης του ήδη κριθέντος ζητήματος μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε άλλη δίκη. Το ουσιαστικό αυτό δεδικασμένο ήταν σχετικό· η ισχύς του εκτείνεται μόνο μεταξύ των μετασχόντων στην ακυρωτική δίκη (inter partes) και δεν περιλάμβανε οποιουσδήποτε τρίτους. Ο καθηγητής Τσάτσος στο σύγγραμμά του "Αίτησις Ακυρώσεως", 1971, σελ. 396, παράγραφος 209, αναφέρει ότι,

25 "Το εκ των απορριπτικών αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικόν ουσιαστικόν δεδικασμένον αφορά εις τα υπό τούτου κριθέντα διοικητικά ζητήματα."

Επίσης στον Στασινόπουλο, "Δίκαιον των Διοικητικών Διαφορών", 4η Έκδοση, 1974, σελ. 249, αναφέρονται 30 τα ακόλουθα:

"Το εκ των αποφάσεων του Συμβουλίου Επικρατείας απορρέον δεδικασμένον. - Δια να καθορίσωμεν τα αποτελέσματα της αποφάσεως, ήτις θα εκδοθή επί της αιτήσεως ακυρώσεως, δέον να διακρίνωμεν μεταξύ της πε-

ριπτώσεως καθ' ην το Συμβούλιον της Επικρατείας θα απορρίψη την αίτησιν και της περιπτώσεως καθ' ην θα δεχθή αυτήν.

α) Εάν το Συμβούλιον της Επικρατείας απορρίψη την αίτησιν, δεν κωλύεται έτερος διοικούμενος να ασκήση αίτησιν ακυρώσεως κατά της αυτής πράξεως, επικαλούμενος νέους λόγους ακυρώσεως.

5

β) Εάν όμως το Συμβούλιον ακυρώση την πράξιν, η ακύρωσις ισχύει όχι μόνον έναντι του ασκήσαντος την αίτησιν, αλλ' έναντι οιοδδήποτε, η δε πράξις παύει να υπάρχη εις τον νομικόν κόσμον.

10

Δια τούτο λέγομεν ότι η μεν ακύρωσις της πράξεως δημιουργεί δεδικασμένον α π ό λ υ τ ο ν, έναντι πάντων (erga omnes), έστω και μη μετασχόντων εις την δίκην, η δε απόρριψις της αιτήσεως δημιουργεί δεδικασμένον σ χ ε τ ι κ ό ν, έναντι μόνον του αιτούντος (inter partes)."

15

Ενόψει των πιο πάνω η υπόθεση θα εκδικαστεί στην ουσία της.

Με τις προσφυγές αυτές που συνεκδικάστηκαν γιατί αφορούν την ίδια διοικητική απόφαση και παρουσιάζουν κοινά πραγματικά και νομικά σημεία, οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να προάξει από 1/9/1989 στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί των αιτητών.

20

25

Η αιτήτρια στην προσφυγή 403/89, Χαρά Γενακρίτου και οι αιτητές στην προσφυγή 591/89, Ανδρέας Μαρκουλλής και Ειρήνη Λουκά, προσβάλλουν τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών Ζαντή Ευδοκίας, Φεραίου Δημήτριου, Λεμεσίου Ανδρούλας, Μαραθοβουνιώτου Φρειδερίκης, Ζαβρού Μαρίας, Κωνσταντινίδη Γεώργιου και Παπαχαραλάμπους Γεώργιου. Ο αιτητής στην προσφυγή 508/89, Αλέξανδρος Αλεξάνδρου προσβάλλει τις προαγωγές τριών ενδιαφερομένων μερών, των Λεμεσίου Ανδρούλας,

30

35

Ζαφρού Μαρίας και Παπαχαράλαμπος Γεώργιου.

Τα γεγονότα, τα οποία αφορούν και τις τρεις προσφυγές είναι τα ακόλουθα:

- 5 Στις 27/3/1989 ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας διαβίβασε προς την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας την έγκρισή του για πλήρωση 79 κενών θέσεων Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης (για τη Δημοτική Εκπαίδευση), που ήταν θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής. (Βλέπε Παράρτημα "Α" στην ένστα-
- 10 ση που καταχωρίστηκε για την προσφυγή 508/89).

- Την 1/3/1989 η Επιτροπή αποφάσισε την προκήρυξη των εν λόγω θέσεων με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας (Παράρτημα Β). Σε ανταπόκριση της δημοσίευσης υποβλήθηκαν έγκαιρα 383 αιτήσεις από
- 15 δασκάλους σε σχολεία Δημοτικής Εκπαίδευσης.

- Όλα τα απαιτούμενα από το άρθρο 35B(1) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1988 έγγραφα, διαβιβάστηκαν στον Γενικό Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου της
- 20 οικείας Συμβουλευτικής Επιτροπής.

Σύμφωνα με το άρθρο 35(1)(δ) του Ν. 65/87, κανένας εκπαιδευτικός λειτουργός δεν προάγεται σε άλλη θέση εκτός αν, μεταξύ άλλων προϋποθέσεων, συστήθηκε από την αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή.

- 25 Στις 12/4/1989 ο Γενικός Επιθεωρητής Δημοτικής Εκπαίδευσης απέστειλε στην Επιτροπή την έκθεση της Συμβουλευτικής, καθώς και κατάλογο των υποψηφίων που σύστηνε, στον οποίο περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέρη και οι αιτητές Χαρά Γενακρίτου, Αλέξανδρος Αλε-
- 30 ξάνδρου και Ειρήνη Λουκά. Ο αιτητής Ανδρέας Μαρκουλλής δε συστήθηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή και δεν περιλήφθηκε στο σχετικό κατάλογο (Παράρτημα Δ).

Στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 26/4/1989 (Παράρ-

τημα Δ) η Επιτροπή εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν από μέρους 16 επηρεαζομένων εκπαιδευτικών και απέρριψε την ένσταση του αιτητή Μαρκουλλή για τη μη περίληψη του ονόματός του στον κατάλογο καθώς και την ένσταση του ενδιαφερομένου μέρους Λεμεσίου ότι δεν της είχαν παραχωρηθεί οι σωστές μονάδες για την υπηρεσία της. Στη συνέχεια η Επιτροπή κατάρτισε τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων στον οποίο οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν την ακόλουθη σειρά προτεραιότητας και αριθμό μονάδων:

Σειρά Προτεραιότητας	Μονάδες	
Λουκά Ειρήνη (αιτήτρια)	68	207.50
Γενακρίτου Χαρά (αιτήτρια)	98	207.00
Ζαντή Ευδοκία (ενδ. μέρος)	110	206.80
Φεραλός Δημήτριος (ενδ. μέρος)	126	206.50
Αλεξάνδρου Αλέξανδρος (αιτητής) ...	131	206.40
Λεμεσίου Ανδρούλα (ενδ. μέρος)	138	206.00
Μαραθοβουνιώτου Φρειδερίκη (ενδ. μέρος)	145	206.00
Ζαβρού Μαρία (ενδ. μέρος)	148	206.00
Κωνσταντινίδης Γεώργιος (ενδ. μέρος)	150	206.00
Παπαχαλαμάμπους Γεώργιος (ενδ. μέρος)	154	206.00

Στη συνέχεια η Επιτροπή κάλεσε τους υποψή-

φίους που περιλήφθηκαν στον τελικό κατάλογο σε προσωπική συνέντευξη στην παρουσία του Γενικού Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης, ο οποίος προέβη σε κρίσεις για την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, σύμφωνα με το άρθρο 35B(9) των Νόμων, χρησιμοποιώντας τους χαρακτηρισμούς μέτριος, καλός, πολύ καλός και εξαιρετός. Οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη στην παρούσα προσφυγή απέσπασαν τους ακόλουθους χαρακτηρισμούς:

Αιτητές

10	Γενακρίτου Χαρά	- Πολύ Καλή
	Αλεξάνδρου Αλέξανδρος	- Πολύ Καλός+
	Λουκά Ειρήνη	- Καλή+
	Ενδιαφερόμενα Μέρη	
	Φεραίος Δημήτριος	- Πολύ Καλός
15	Λεμεσιού Ανδρούλα	- Πολύ Καλή
	Ζαβρού Μαρία	- Πολύ Καλή+
	Κωνσταντινίδης Γεώργιος	- Πολύ Καλός+
	Παπαχαλαμάμπους Γεώργιος	- Πολύ Καλός
	Ζαντή Ευδοκία	- Καλή+
20	Μαραθοβουνιώτου Φρειδερίκη	- Εξαιρετη

Μετά την αποχώρηση του Γενικού Διευθυντή, στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 10/5/1989 (Παράρτημα Ι), η Επιτροπή, με βάση τα κριτήρια που καθόρισε στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 26/4/1989, προέβη στη δική της αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις.

Η Επιτροπή διατύπωσε τα ακόλουθα σχόλια και χαρακτηρισμούς αναφορικά με τους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη:

Αιτητές

Οικονόμου-Γενακρίτου Χαραλαμπία

5

Διατυπώνει τις σκέψεις της με σχετική γλωσσική ετοιμότητα. Οι απαντήσεις της καλύπτουν επαρκώς τα υπό συζήτηση θέματα. Τεκμηριώνει τις απόψεις της με σχετικά ικανοποιητικό τρόπο. Έχει αρκετά καλή προσωπικότητα. Γενικός χαρακτηρισμός: Πολύ Καλή - .

10

Αλεξάνδρου Αλέξανδρος

Οι απαντήσεις του είναι ορθές και δείχνουν ότι ενημερώνεται επαρκώς πάνω στις σύγχρονες τάσεις της παιδαγωγικής επιστήμης. Τεκμηριώνει τις απόψεις του με ικανοποιητικό τρόπο. Διατυπώνει τις σκέψεις του με γλωσσική ετοιμότητα. Έχει αρκετά καλή προσωπικότητα. Γενικός χαρακτηρισμός: Πολύ Καλός.

15

Λουκά Ειρήνη

Δυσκολεύεται στην κατανόηση του ορισμού "Εκπαιδευτική Τεχνολογία". Οι απαντήσεις της γενικά καλύπτουν μερικώς μόνο τα υπό συζήτηση θέματα. Οι απόψεις της στηρίζονται μόνο στις δικές της εμπειρίες από την τάξη της. Έχει καλή προσωπικότητα. Γενικός χαρακτηρισμός: Καλή.

20

Ενδιαφερόμενα Μέρη

25

Φεραίος Δημήτριος

Διατυπώνει τις σκέψεις του με γλωσσική ετοιμότητα και άνεση. Οι απαντήσεις του καλύπτουν πλήρως τα υπό συζήτηση θέματα. Τεκμηριώνει τις απόψεις του με επιστημονικό τρόπο. Έχει ευχάριστη προσωπικότητα. Γενικός

30

χαρακτηρισμός: Εξαιρετος - .

Λεμέσιου Ανδρούλα

5 Διατυπώνει τις σκέψεις της με πλήρη γλωσσική άνεση και ετοιμότητα. Οι απαντήσεις της γενικά και ιδιαίτερα εκείνες που αναφέρονται στο μάθημα της Τέχνης είναι ορθές και καλύπτουν πλήρως τα υπό συζήτηση θέματα. Τεκμηριώνει τις απόψεις της με επιστημονικό τρόπο. Έχει πολύ ευχάριστη προσωπικότητα. Γενικός χαρακτηρισμός: Εξαιρετη.

10 Ζαβρού Μαρία

15 Οι απόψεις της σχετικά με την εισαγωγή των ειδικοτήτων στη Δημοτική Εκπαίδευση καθώς και για τα άλλα υπό συζήτηση θέματα είναι ορθές και πλήρεις και τεκμηριώνονται με επιστημονικό τρόπο. Διατυπώνει τις σκέψεις της με πλήρη γλωσσική άνεση και ετοιμότητα. Έχει πολύ ευχάριστη προσωπικότητα. Γενικός χαρακτηρισμός: Εξαιρετη.

Κωνσταντινίδης Γεώργιος

20 Έχει πολύ ενδιαφέρουσες και ορθές απόψεις σχετικά με τη διδασκαλία του μαθήματος της Τέχνης. Γενικά οι απαντήσεις του καλύπτουν πλήρως τα υπό συζήτηση θέματα. Τεκμηριώνει με επιστημονικό τρόπο τις απόψεις του. Διατυπώνει τις σκέψεις του με πλήρη γλωσσική ετοιμότητα και άνεση. Έχει πολύ ευχάριστη προσωπικότητα.
25 Γενικός χαρακτηρισμός: Εξαιρετος.

Παπαχαράλαμπος Γεώργιος

30 Έχει το χάρισμα του λόγου. Οι απαντήσεις του καλύπτουν πλήρως τα υπό συζήτηση θέματα και στηρίζονται πάνω στις σύγχρονες τάσεις της παιδαγωγικής επιστήμης και της ψυχολογίας. Τεκμηριώνει τις απόψεις του με επιστημονικό τρόπο. Έχει πολύ ευχάριστη προσωπικότητα. Γενικός χαρακτηρισμός: Εξαιρετος.

Ζαντή Ευδοκία

Διατυπώνει τις σκέψεις της με γλωσσική άνεση και ετοιμότητα. Οι απαντήσεις της καλύπτουν επαρκώς τα υπό συζήτηση θέματα. Τεκμηριώνει τις απόψεις της με ικανοποιητικό τρόπο. Έχει ευχάριστη προσωπικότητα. 5
Γενικός χαρακτηρισμός: Πολύ Καλή+

Μαραθοβουνιώτου Φρειδερίκη

Διατυπώνει τις σκέψεις της με πλήρη γλωσσική άνεση και ετοιμότητα. Οι απόψεις της καλύπτουν πλήρως τα υπό συζήτηση θέματα και τεκμηριώνονται με επιστημονικό τρόπο. Έχει πολύ ευχάριστη προσωπικότητα. Γενικός χαρακτηρισμός: Εξαιρετη. 10

Στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 12/5/1989 (Παράρτημα 1Α) η Επιτροπή, αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων αυτών, καθώς και την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 35B(10)(β) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1988, να αυξήσει τις μονάδες των υποψηφίων ως αποτέλεσμα της εκτίμησης των στοιχείων αυτών. 15 20

Το άρθρο 35B(10)(β) του Ν.65/87 δίνει τη δυνατότητα στην Επιτροπή με αιτιολογημένη απόφασή της να αυξήσει μέχρι 5 τις μονάδες που έχει κάθε υποψήφιος στον κατάλογο, στηριζόμενη στην εντύπωση που αποκόμισε από τις συνεντεύξεις και στο περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων Υπηρεσιακών Εκθέσεων. 25

Με βάση τα πιο πάνω, η Επιτροπή προχώρησε σε αύξηση των μονάδων των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών ως ακολούθως: 30

Αιτητές

Γενακρίτου Χαρά 207.00 + 3.6 = 210.60

Αλεξάνδρου Αλέξανδρος 206.00 + 4.0 = 210.40

Λουκά Ειρήνη 207.50 + 3.0 = 210.50

5 Ενδιαφερόμενα Μέρη

Φεραίος Δημήτριος 206.50 + 4.5 = 211.00

Λεμεσίου Ανδρούλα 206.00 + 5.0 = 211.00

Ζαβρού Μαρία 206.00 + 4.8 = 210.80

Κωνσταντινίδης Γεώργιος 206.00 + 5.0 = 211.00

10 Παπαχαραλάμπους Γεώργιος 206.00 + 5.0 = 211.00

Ζαντή Ευδοκία 206.80 + 4.4 = 211.20

Μαραθοβουνιώτου Φρειδερίκη .. 206.00 + 5.0 = 211.00

- 15 Κατά την ίδια συνεδρίαση η Επιτροπή αποφάσισε να προσφέρει προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, από 1/9/1989, σε 79 υποψήφιους που συγκέντρωναν τις περισσότερες μονάδες, ανάμεσα στους οποίους συμπεριλαμβάνονταν και τα ενδιαφερόμενα μέρη.

- 20 Η νομική επιχειρηματολογία που προβλήθηκε στράφηκε γύρω από τα ακόλουθα ζητήματα:

(α) Η Συμβουλευτική Επιτροπή προέβη στις συστάσεις της προς την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας εφαρμόζοντας τις πρόνοιες καταργηθείσας νομοθετικής διάταξης και παραγνωρίζοντας το ισχύον δίκαιο.

- 25 (β) Η Συμβουλευτική Επιτροπή λανθασμένα εφάρμοσε

το άρθρο 35B(4) του Ν.65/87 και δεν έκαμε καμιά ρητή αναφορά στα άρθρα 35A(1) και 35B(1) και (2), τα οποία διέπουν τις θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπως ήταν οι επίδικες.

(γ) Η Συμβουλευτική Επιτροπή έλαβε υπόψη κατά τις 5
συστάσεις της εξωγενή και μη νομοθετημένα στοιχεία κρί-
σεως, όπως ήταν οι "παράλληλοι φάκελοι" των υποψη-
φίων, τους οποίους μάλιστα δεν έθεσε υπόψη της Επιτρο-
πής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας.

(δ) Η Συμβουλευτική Επιτροπή έσφαλε στον υπολογι- 10
σμό της αρχαιότητας του ενδιαφερομένου μέρους Λεμε-
σίου Ανδρούλας και έδωσε σ' αυτήν παράνομα δύο επι-
πλέον μονάδες αρχαιότητας.

(ε) Οι συνεντεύξεις αποτέλεσαν το αποφασιστικό στοι- 15
χείο κρίσης της αξίας των υποψηφίων από την Επιτροπή
Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, η οποία παρέλειψε να αιτιολο-
γήσει τόσο την απόκλιση της από την αξιολόγηση του Γε-
νικού Διευθυντή όσο και την απόφασή της για τις πρόσθε-
τες μονάδες που προσέδωσε στους υποψηφίους, κατά
παράβαση του άρθρου 35B(10) του Νόμου. 20

(στ) Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας απέτυχε
να επιλέξει τους καταλληλότερους υποψηφίους.

Ο ισχυρισμός αναφορικά με την αλλαγή του όρου 25
"εμπιστευτικές εκθέσεις" με τον όρο "υπηρεσιακές εκθέ-
σεις", που επέφερε το άρθρο 6 του Ν.53/79, αποσύρθηκε
στο στάδιο των διευκρινίσεων από όλες τις προσφυγές.

Είναι βασική εισήγηση των αιτητών πως η Συμβουλευ- 30
τική Επιτροπή πλανήθηκε αναφορικά με τον τρόπο υπο-
λογισμού της αρχαιότητας των υποψηφίων, γιατί σε όλα
τα στάδια της διαδικασίας ενώπιόν της ενεργούσε με βάση
την παράγραφο (γ) του εδαφίου (4) του άρθρου 35B του
Ν.65/87 η οποία όμως κατά τον ουσιαώδη χρόνο της προ-
σβαλλόμενης απόφασης είχε καταργηθεί και αντικαταστα-
θεί από το άρθρο 2 του Ν.157/87.

Οι δικηγόροι των καθ' ων η αίτηση απέρριψαν τον πιο πάνω ισχυρισμό και υπέβαλαν, πως έστω και αν η ίδια η Συμβουλευτική Επιτροπή κατάρτισε τον κατάλογο των υποψηφίων με βάση την καταργηθείσα πρόνοια, η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, η οποία είναι η αρμόδια για τον καταρτισμό του τελικού καταλόγου, έλαβε υπόψη της τους περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμους του 1969-1988, όπως ρητά αναφέρεται στα πρακτικά της συνεδρίασής της με ημερομηνία 26/4/1989, (Παράρτημα "Δ"). Επίσης η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, εξετάζοντας τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν από μέρους των επηρεαζομένων εκπαιδευτικών για αναθεώρηση του καταλόγου, εφάρμοσε το εδάφιο (8) του άρθρου 35B των Νόμων 1969-1988 και αποφασίζοντας να καλέσει τους υποψήφιους σε προσωπική συνέντευξη, ενήργησε με βάση τις διατάξεις του άρθρου 35B(9) των Νόμων 1969-1988, (Παράρτημα "Δ").

Ο δικηγόρος των αιτητών επιχειρηματολόγησε πως η τροποποίηση που επέφερε το άρθρο 2 του Ν.157/87, το οποίο αντικατάστησε την παράγραφο (γ) του εδαφίου (4) του άρθρου 35B του Ν.65/87, ήταν ουσιαστική και προσδιόριζε κατά διαφορετικό τρόπο τον υπολογισμό του βαθμού αρχαιότητας των υποψηφίων. Περαιτέρω αναφέρθηκε πως στην υπό κρίση υπόθεση η αρχαιότητα των υποψηφίων ερρυθμίζετο από το άρθρο 37 του Ν.10/69 για το λόγο ότι επρόκειτο για πλήρωση θέσεων πρώτου διορισμού και προαγωγής, ενώ το άρθρο 35B(4)(γ), όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 του Ν.157/87, ρύθμιζε θέσεις προαγωγής και μόνο. Με βάση τον ισχυρισμό αυτό το άρθρο 37 του Ν.10/69, δεν καταργήθηκε από οποιαδήποτε νέα διάταξη νόμου και εξακολουθούσε να βρίσκεται σε ισχύ.

Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε πως η αναφορά στο άρθρο 37 του Ν.10/69 ήταν εν πάση περιπτώσει άνευ σημασίας στην αριθμητική αποτίμηση των μονάδων, γιατί με βάση το Σχέδιο Υπηρεσίας (Παράρτημα 1B), η θέση από την οποία οι υποψήφιοι μπορούσαν να προαχθούν ήταν αυτή του Δασκάλου την οποία όλοι κατείχαν και σύμφωνα με το ίδιο Σχέδιο το μόνο το οποίο

εχρειάζετο για να είναι κάποιος υποψήφιος για προαγωγή ήταν 13 χρόνια υπηρεσίας στη θέση Δασκάλου, τα οποία είχαν συμπληρώσει τόσο οι αιτητές όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Συνεπώς, κατέληξε η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, οι μονάδες αρχαιότητας, με οποιαδήποτε πρόνοια και αν εγίνετο ο υπολογισμός, θα παρέμεναν οι ίδιες. 5

Είναι γεγονός πως η Συμβουλευτική Επιτροπή στην έκθεσή της ημερομηνίας 12/4/1989 (Παράρτημα Δ), την οποία απέστειλε προς την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, αναφέρει ρητά πως για τον καταρτισμό του καταλόγου υποψηφίων για την πλήρωση θέσης Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης, ενήργησε σύμφωνα με το Ν.65/87, άρθρο 7 (άρθρο 35B του βασικού Νόμου εδάφιο (4), παράγραφοι (α)(β)(γ)). Η ίδια νομοθετική διάταξη απαντάται και στην παράγραφο 5 των πρακτικών, όπου η Συμβουλευτική αναφέρει πως η σειρά προτεραιότητας των υποψηφίων καθορίστηκε σύμφωνα με τις καταργηθείσες πρόνοιες. 10 15

Το άρθρο 35B(4)(γ), όπως είχε διαμορφωθεί από το Ν.65/87, προνοούσε τα ακόλουθα: 20

"(γ) αρχαιότητα:

1 μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας στη θέση εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 37 του Νόμου αυτού"

Το άρθρο 37 του Ν.10/69, το οποίο ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε πως είχε εφαρμογή για το λόγο ότι οι θέσεις ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής, προνοούσε ότι, 25

"37.-(1) Η αρχαιότης μεταξύ εκπαιδευτικών λειτουργών κατεχόντων την αυτήν θέσιν, τάξιν ή βαθμόν της αυτής θέσεως κρίνεται βάσει της ημερομηνίας της ισχύος του διορισμού ή της προαγωγής των εις την συγκεκριμένην θέσιν ή τάξιν ή βαθμόν." 30

Το άρθρο 2 του Ν.157/87, το οποίο κατάργησε και αντικατάστησε το άρθρο 35B(4)(γ) του Ν.65/87, προνοεί τα ακόλουθα:

5 "(γ) αρχαιότητα: μία μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας σε θέση από την οποία ο υποψήφιος μπορεί να προαχθεί σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας, και ειδικά στην περίπτωση διορισμού/προαγωγής σε θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (Μέση Γενική ή Τεχνική Εκπαίδευση) επτά δέκατα της 10 μονάδας επιπρόσθετα, για κάθε συμπληρωμένο έτος προηγούμενης εκπαιδευτικής υπηρεσίας σε δημόσια σχολεία ή/και για άλλη αναγνωρισμένη προϋπηρεσία."

Είναι νομολογημένο πως μία διοικητική απόφαση ακυρώνεται λόγω πλάνης περί το νόμο του οργάνου που την 15 έλαβε όταν το αποτέλεσμα της εφαρμογής της είναι αντίθετο ή παραβιάζει τις πρόνοιες του ισχύοντος κατά τη λήψη της νόμου. Είναι επίσης νομολογημένο πως η αναφορά σε εσφαλμένη νομοθετική διάταξη δεν οδηγεί απαραίτητα σε ακυρότητα μίας πράξης ή απόφασης, εάν η 20 απόφαση ή μέρος της θα μπορούσε να στηριχθεί στην ορθή νομοθετική διάταξη. (Βλέπε Μαρίνα-Σπανοπούλου-Τσαγγαρίδου κ.α. ν. 1. Ε.Ε.Υ., 2. Υπ. Παιδείας, Υπ. Αρ. 478/89, ημερομηνίας 9/10/1990, Αλίκη Λιμνάτου κ.α. ν. 1. Ε.Ε.Υ., 2. Υπ. Παιδείας, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1014, 25 ημερομηνίας 28/11/1990, Ζήσιμος Χ" Ττοφή κ.α. ν. 1. Ε.Ε.Υ., 2. Υπ. Παιδείας, Υπ. Αρ. 411/89, ημερομηνίας 31/1/1991, Άννα Βιολάρη ν. Ε.Ε.Υ., Υπ. Αρ. 210/89, ημερομηνίας 12/2/1992, Γρηγοροπούλου κ.α. ν. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 713/87 κ.λ.π., ημερομηνίας 30/10/1992, που δεν έχουν 30 ακόμη δημοσιευτεί επίσημα).

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η εφαρμογή των διατάξεων της καταργηθείσας παραγράφου (γ) του εδαφίου 4 του άρθρου 35B του Ν.65/87, οδηγεί στα ίδια αποτελέσματα όπως η εν ισχύι διάταξη του Ν.157/87 και η αναφορά από 35 τη Συμβουλευτική στην εσφαλμένη νομοθετική διάταξη δε διαφοροποίησε με οποιονδήποτε τρόπο τον υπολογισμό της αρχαιότητας των υποψηφίων ή τη νομιμότητα της δια-

δικασίας ή της απόφασης. Κι' αυτό γιατί με βάση την καταργηθείσα διάταξη για την αρχαιότητα υπολογιζόταν "μία μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας στη θέση, εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 37 του νόμου αυτού", ενώ με βάση την ισχύουσα διάταξη "μία μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας σε θέση από την οποία ο υποψήφιος μπορεί να προαχθεί σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας". Στην υπό εξέταση υπόθεση όλοι οι υποψήφιοι κατείχαν τη θέση δασκάλου και παρά το γεγονός ότι οι θέσεις ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής, στην ουσία όλες οι περιπτώσεις των υποψηφίων αφορούσαν προαγωγή τους από τη θέση δασκάλου την οποία κατείχαν. Η μόνη διαφοροποίηση που εισήγαγε ο Ν.157/87, αφορούσε τον υπολογισμό των μονάδων αρχαιότητας στην περίπτωση διορισμού/προαγωγής στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, γεγονός άσχετο με τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης.

Εν πάση περιπτώσει, συμφωνούμε με την παρατήρηση της δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση πως όταν η ίδια η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας εξέταζε τις ενστάσεις των υποψηφίων έκαμε αναφορά στους Νόμους 1969-1988, οι οποίοι περιλαμβάνουν τον τροποποιούντα Νόμο 157/87. Από σύγκριση των στοιχείων των φακέλων και του καταλόγου των υποψηφίων δεν έχουμε διαπιστώσει ότι η αναφορά στην εσφαλμένη νομοθετική διάταξη διαφοροποίησε με οποιονδήποτε τρόπο τον υπολογισμό της αρχαιότητας των υποψηφίων στη συγκεκριμένη υπόθεση.

Ο πρώτος λόγος ακυρότητας αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Ο δεύτερος ισχυρισμός που προβλήθηκε ήταν ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή λανθασμένα έκαμε αναφορά μόνο στο άρθρο 35B(4) του Ν.65/87 και δεν αναφέρθηκε στα άρθρα 35A(1) και 35B(1) και (2) τα οποία αφορούσαν θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπως ήταν οι επίδικες, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο δικαστικός έλεγχος της διαδικασίας που ακολουθήθηκε. Το θέμα αυτό συνδέθηκε από το δικηγόρο των αιτητών και

πάλι με το θέμα της αρχαιότητας των υποψηφίων, με τον πρώτο δηλαδή λόγο ακύρωσης, ο οποίος έχει ήδη απορριφθεί.

- 5 Ούτε η δεύτερη εισήγηση των αιτητών μπορεί να ευσταθήσει. Είναι γεγονός πως η Συμβουλευτική δεν έκαμε οποιαδήποτε ρητή αναφορά στα άρθρα που υπέδειξε ο δικηγόρος των αιτητών, στην ουσία όμως τόσο η Συμβουλευτική όσο και η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, επιλαμβανόμενες του θέματος πλήρωσης των επίδικων θέσεων, 10 εφαρμόσαν τις πρόνοιες του νόμου καθώς και την καθοριζόμενη σ'αυτές διαδικασία που αφορούσε πλήρωση θέσεων πρώτου διορισμού και προαγωγής. (Βλέπε πρακτικά συνεδρίασης Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ημερομηνίας 1/3/1989, παράγραφο Γ4, Παράρτημα "Β", 15 πρακτικά συνεδρίασης Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ημερομηνίας 27/3/1989, παράγραφο Γ2, Παράρτημα "Γ" και πρακτικά συνεδρίασης Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ημερομηνίας 26/4/1989, παράγραφο Γ, Παράρτημα "Δ"). Η αναφορά σε ορισμένες περιπτώσεις από την 20 Επιτροπή στη λέξη "προαγωγή" ήταν εν πάση περιπτώσει ορθή και εύλογη, δεδομένου ότι όλοι οι υποψήφιοι ανήκαν στο διδακτικό προσωπικό της εκπαιδευτικής υπηρεσίας και διεκδικούσαν τη θέση Βοηθού Διευθυντή σαν θέση προαγωγής. Η ίδια η Επιτροπή ορθά προχώρησε με προαγωγές στις επίδικες θέσεις, παρότι αυτές ήταν θέσεις πρώτου 25 διορισμού και προαγωγής.

Και ο δεύτερος λόγος ακυρότητας αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

- 30 Ο επόμενος ισχυρισμός των αιτητών αφορά στο ζήτημα των "παράλληλων φακέλων". Η Συμβουλευτική Επιτροπή κατά τον καταρτισμό του καταλόγου των υποψηφίων ανέφερε πως έλαβε υπόψη εκτός από τον προσωπικό φάκελο και τον εμπιστευτικό φάκελο, "Τον Παράλληλο φάκελο κάθε δασκάλου που βρίσκεται στα οικεία Επαρχιακά Γραφεία Παιδείας". (Βλέπε έκθεση Συμβουλευτικής ημερομηνίας 12/4/1989, παράγραφο 2α, Παράρτημα "Δ"). Οι δικηγόροι της Δημοκρατίας ανέφεραν στις γραπτές 35

τους αγορεύσεις πως οι "παράλληλοι φακέλοι" των δασκάλων περιέχουν απλώς αντίγραφα εγγράφων που βρίσκονται στον προσωπικό και εμπιστευτικό φάκελό τους και πως εφόσον οι πίνακες καταρτίστηκαν με βάση τα στοιχεία των τριών φακέλων και αναρτήθηκαν στο Υπουργείο Παιδείας σύμφωνα με το Νόμο, όσοι υποψήφιοι δεν συμφωνούσαν με τον πίνακα είχαν βάσει του νόμου δικαίωμα να υποβάλουν ένσταση. 5

Από το περιεχόμενο των προσωπικών και υπηρεσιακών φακέλων των υποψηφίων, αλλά και από τις ίδιες τις συστάσεις που υπέβαλε η Συμβουλευτική Επιτροπή, δεν αποδεικνύεται πως είχαν ληφθεί υπόψη οποιαδήποτε εξωγενή ή αλλότρια στοιχεία και κριτήρια. Οι συστάσεις που έγιναν ήταν σύμφωνες με το περιεχόμενο των προσωπικών και εμπιστευτικών φακέλων οι οποίοι βρίσκονταν ενώπιον της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας και γενικά ακολουθήθηκε η προβλεπόμενη από το νόμο διαδικασία. (Βλέπε για το ίδιο θέμα Μαρίνα Σπανοπούλου-Τσαγγαρίδου κ.α. ν. 1. Ε.Ε.Υ., 2. Υπ. Παιδείας (ανωτέρω)). 10 15 20

Και ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.

Είναι η εισήγηση των αιτητών πως η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθά το άρθρο 35B(4)(γ) του Ν.157/87, όσον αφορά τον υπολογισμό της αρχαιότητας του ενδιαφερομένου μέλους Λεμεσίου Ανδρούλας και έδωσε σ' αυτή δύο επιπλέον μονάδες αρχαιότητας, με αποτέλεσμα, ενώ διορίστηκε το 1964 να έχει τις ίδιες μονάδες αρχαιότητας με άλλους υποψήφιους που διορίστηκαν το 1962. 25

Οι δικηγόροι της Δημοκρατίας αντικρούοντας τα πιο πάνω παράπεμψαν το Δικαστήριο σε δύο επιστολές του Γραφείου Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, ημερομηνίας 5/5/1984 και 7/6/1984, με τις οποίες η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας πληροφορούσε την αιτήτρια πως αποφάσισε να αναγνωρίσει ορισμένες περιόδους υπηρεσίας της σαν προσωρινής δασκάλας σε δημόσια σχολεία 30 35

για σκοπούς μισθού και προαγωγής της. (Βλέπε Τεκμήρια 1 και 2 στη γραπτή αγόρευση της Δημοκρατίας στην υπόθεση αρ. 403/89).

5 Ο δικηγόρος των αιτητών απέρριψε την πιο πάνω εισήγηση υποβάλλοντας πως πουθενά στο νόμο δεν υπάρχει πρόνοια για υπολογισμό της προϋπηρεσίας σαν αρχαιότητας.

10 Οι καθ' ων η αίτηση ανταπάντησαν πως η αμφισβητούμενη αυτή διαδικασία εφαρμόζεται από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας κατά πάγια τακτική και έχει την απετηρία της στο Ν.10/69, άρθρο 77, ο οποίος κατάργησε ολόκληρο το νόμο της Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης, ο οποίος περιείχε επί τούτου ρητή πρόνοια. Παρόλον ότι
15 ο νόμος καταργήθηκε, διατηρήθηκαν εντούτοις υπό μορφή διοικητικής πρακτικής οι πρόνοιες για αναγνωρισμένη προϋπηρεσία, οι οποίες δεν αντίκεινται σε οποιαδήποτε διάταξη άλλου νόμου.

20 Στην πρόσφατη απόφαση *Ανδρέας Δαμιανίδης ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 25/87, ημερομηνίας 27/12/1988, στην οποία παράπεμψε η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση και που δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί επίσημα, το Δικαστήριο αποφάνθηκε πως η πιο πάνω πρακτική η οποία ακολουθείτο για μακρό χρονικό διάστημα όχι μόνον είναι νόμιμη, αλλά δημιουργεί σε ορισμένες περιπτώσεις υποχρέωση
25 αιτιολογίας οποιασδήποτε απόφασης για αλλαγή της. Στην πιο πάνω απόφαση γίνονται χρήσιμες αναφορές για το θέμα αυτό στον Κυριακίπουλο, "Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο", 4η Έκδοση, Τόμος Ι, σελ. 78-80, Δένδια "Διοικητικό Δίκαιο", 5η Έκδοση, Τόμος 1, σελ. 51-52 κ.λ.π..

30 Το άρθρο 35B(4)(γ) που εισάχθηκε με το Ν.157/87, προνοεί για τον τρόπο αριθμητικής αποτίμησης της αρχαιότητας των υποψηφίων και ειδικά στην περίπτωση διορισμού ή προαγωγής στη θέση Βοηθού Διευθυντή προνοεί ότι δίδονται 7/10 της μονάδας επιπρόσθετα "για κάθε συμπληρωμένο έτος προηγούμενης εκπαιδευτικής υπηρεσίας σε
35 δημόσια σχολεία ή/και για άλλη αναγνωρισμένη προϋπηρεσία".

ρεσία". Η πρόνοια αυτή περιλαμβάνεται στον ίδιο το νόμο. Το ενδιαφερόμενο μέρος Λεμεσίου είχε, με βάση τα στοιχεία του Προσωπικού Φακέλου της και τα τεκμήρια που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο, την ακόλουθη εκπαιδευτική προϋπηρεσία:

5

16/2/1959 - 30/6/1959

24/3/1960 - 28/6/1960

1/9/1960 - 31/8/1961

Το πιο πάνω διάστημα συνοψίζεται σε 1 χρόνο και 7/12. Η αναγνωρισμένη προϋπηρεσία του ενδιαφερομένου 10
μέρους Λεμεσίου προστιθέμενη στα έτη υπηρεσίας της από 20/3/1964-18/3/1989, που είναι η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων, δίνει άθροισμα 26 6/12 15
χρόνια υπηρεσίας. Επειδή όμως με βάση το άρθρο 2 του Ν.157/87 υπολογίζονται μόνο τα συμπληρωμένα έτη, η Συμβουλευτική Επιτροπή έδωσε σ' αυτήν 26 μονάδες για τα 26 συμπληρωμένα έτη υπηρεσίας της. Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας εξετάζοντας την ένσταση της αιτήτριας για τη σειρά της στον κατάλογο, αποφάνθηκε πως η 20
Συμβουλευτική παραχώρησε τις ορθές μονάδες αρχαιότητας με βάση το εδάφιο (2) του άρθρου 35B, σύμφωνα με το οποίο για υπολογισμό της υπηρεσίας λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για υποβολή αιτήσεων, δηλαδή η 18/3/1989.

Ο πιο πάνω ισχυρισμός των αιτητών απορρίπτεται ως 25
αβάσιμος.

Το επόμενο ζήτημα αφορά τον ρόλο τον οποίο διαδραμάτισαν οι προσωπικές συνεντεύξεις των υποψηφίων στη λήψη της επίδικης απόφασης. Ο ισχυρισμός των αιτητών είναι ότι η εντύπωση που δημιούργησαν οι υποψήφιοι σ' 30
αυτές αποτέλεσε το αποφασιστικό κριτήριο επιλογής, ότι, ενώ οι αιτητές προηγούντο στον πίνακα προτεραιότητας με βάση τα αντικειμενικά κριτήρια, η υπεροχή τους αυτή ανατράπηκε λόγω της αναιτιολόγητης παραχώρησης στα

ενδιαφερόμενα μέρη επιτροπέων μονάδων από την Επι-
τροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας κατά τις συνεντεύξεις
και ότι ενώ ο Διευθυντής χαρακτήρισε τα ενδιαφερόμενα
5 μέρη Φεραίου, Λεμεσίου, Ζαβρού, Κωνσταντινίδη και Πα-
παχαραλάμπους σαν πολύ καλούς και το ενδιαφερόμενο
μέρος Ζαντή σαν καλή, κατά τη συνέντευξη η Επιτροπή
τους χαρακτήρισε σαν εξαιρετους και πολύ καλή, αντί-
στοιχα, χωρίς όμως να δώσει οποιαδήποτε αιτιολογία για
10 την απόκλιση της από τις κρίσεις του αρμόδιου λειτουρ-
γού.

Η διενέργεια συνεντεύξεων και η διαδικασία που τη
διέπει ρυθμίζονται από το άρθρο 35, εδάφια (9) και (10)
του Ν.65/87, που έχουν ως εξής:

15 "(9) Στη συνέχεια η Επιτροπή καλεί τους υποψη-
φίους οι οποίοι περιέχονται στους τελικούς καταλό-
γους σε προσωπική συνέντευξη:

20 Εννοείται ότι κατά τις συνεντεύξεις μπορεί να πα-
ρευρίσκεται ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου
Παιδείας ή ο Διευθυντής του οικείου Τμήματος ή εκ-
πρόσωπός τους και να εκφέρει τις κρίσεις του για την
απόδοση των υποψηφίων σ' αυτές.

25 (10) Μετά το τέλος των προσωπικών συνεντεύξεων
η Επιτροπή προβαίνει στην επιλογή των καλύτερων
υποψηφίων από τους υποψηφίους οι οποίοι περιέχο-
νται στους τελικούς καταλόγους, λαμβάνοντας υπόψη
τα ακόλουθα:

(α) στις περιπτώσεις υποψηφίων οι οποίοι περιέ-
χονται στον κατάλογο ο οποίος καταρτίζεται σύμ-
φωνα με το εδάφιο (3):

30 (i) την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής:

(ii) το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων
και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων:

(iii) την εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις:

Εννοείται ότι η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις θα λαμβάνεται υπόψη μόνο ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας τους.

5

(β) στις περιπτώσεις υποψηφίων οι οποίοι περιέχονται στον κατάλογο ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (4) τις μονάδες που έχει κάθε υποψήφιος στον κατάλογο τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να αυξήσει μέχρι 5, με αιτιολογημένη απόφασή της η οποία θα στηρίζεται στην εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις και στο περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων."

10

15

Από τη γραμματική διατύπωση της επιφύλαξης του εδαφίου (9) του αρ. 35 δεν προκύπτει ότι υφίσταται οποιαδήποτε εκ του νόμου υποχρέωση προς την Επιτροπή να καλέσει το Διευθυντή για να εκφέρει τις απόψεις του κατά τις συνεντεύξεις, αλλά ότι το ζήτημα αυτό ανήκει στη διακριτική ευχέρεια της ίδιας της Επιτροπής. Επιπλέον, το εδάφιο (10) του ίδιου άρθρου δε μνημονεύει μεταξύ των κριτηρίων, τα οποία η Επιτροπή οφείλει να συσταθμίσει για την επιλογή των καλύτερων υποψηφίων, το στοιχείο της εντύπωσης του Διευθυντή κατά τις συνεντεύξεις αλλά μόνο το στοιχείο της εντύπωσης που η ίδια αποκόμισε από αυτές.

20

25

Νομολογιακά έχει επανειλημμένα τονιστεί, πως η διαφορετική κρίση του Διευθυντή δε δεσμεύει την Επιτροπή, ούτε δημιουργεί την υποχρέωση αιτιολογίας για διαφορετική εκτίμηση εκ μέρους της, για το λόγο ότι ο ρόλος του είναι μόνο συμβουλευτικός. (Βλέπε *Αλίχη Λιμνάτου & Άλλοι ν. 1. Ε.Ε.Υ., 2. Υπ. Παιδείας*, Αναθεωρητική Εφεση Αρ. 1014, ημερομηνίας 28/11/1990, *Ανδρέας Μιτσίδης ν. Ε.Ε.Υ., Υπ. Αρ. 839/89*, ημερομηνίας 27/2/1991, *Πόπη Λοιζίδου ν. Ε.Ε.Υ., Υπ. Αρ. 808/90*, ημερομηνίας

30

35

17/12/1991, Δημητράκης Στυλιανού και Μιχαήλ Σταυρίδης ν. Ε.Ε.Υ., Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1169 και 1170, (1992) 3 Α.Α.Δ. 449.

5 Η εκτίμηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις είναι θέμα της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Επιτροπής. Η παρούσα υπόθεση αφορά υποψηφίους που ανήκουν στο διδακτικό προσωπικό και εμπίπτει στις πρόνοιες του εδαφίου 10(β) του άρθρου 35B του Ν.65/87, σύμφωνα με τις οποίες η Επιτροπή έχει δικαίωμα να προβεί στη δική της εκτίμηση και να αυξήσει τις μονάδες των υποψηφίων από 1-5 κατά τη διακριτική της ευχέρεια, με αιτιολογημένη απόφασή της και αφού λάβει επίσης υπόψη το περιεχόμενο των προσωπικών και υπηρεσιακών φακέλων.

15 Η εισήγηση των αιτητών πως τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων άσκησαν αποφασιστική επίδραση στην επιλογή των ενδιαφερομένων μερών και πως τα αποτελέσματα αυτά παρέμειναν αναιτιολόγητα, δεν ευσταθεί.

20 Η Επιτροπή προέβη στην αξιολόγηση των υποψηφίων με βάση τα κριτήρια που είχε προκαθορίσει στη συνεδριάσή της ημερομηνίας 26/4/1989 (Παράρτημα "Δ") και τα οποία ήταν: α) Γλωσσική επάρκεια, άνεση και ετοιμότητα στη διατύπωση απόψεων. β) Σύλληψη προβλημάτων σε πλαίσιο σύγχρονων παιδαγωγικών αντιλήψεων και προ-
25 σέγγιση οργανωτικών και διοικητικών θεμάτων που ανάγονται στις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του Βοηθού Διευθυντή. γ) Τεκμηρίωση απόψεων και δ) Γενική απόδοση, εμφάνιση και προσωπικότητα.

30 Από τα σχόλια που έκαμε η Επιτροπή μετά τις συνεντεύξεις, τα οποία παραθέσαμε σε προηγούμενο στάδιο, είναι φανερό ότι προέβη στις ομόφωνες αξιολογήσεις της με βάση τα πιο πάνω κριτήρια. Οι αξιολογήσεις αυτές δίνουν εν μέρει την αιτιολογία για τις πρόσθετες μονάδες που απέδωσε, η οποία συμπληρώνεται και από το περιεχόμενο των φακέλων. Το γεγονός ότι ενώ ορισμένοι υποψή-
35 φιοι επροηγούντο στους καταλόγους της Συμβουλευτικής

άλλων υποψηφίων, μετά τις συνεντεύξεις έποντο, για το λόγο ότι η Επιτροπή έδωσε περισσότερες μονάδες σε άλλους υποψήφιους, δε συνιστά παρανομία εφόσον τέτοια εξουσία δίνεται στην Επιτροπή από το νόμο.

Τα πιο πάνω απαντούν τις σχετικές εισηγήσεις της αιτήτριας Χαράς Γενακίτου και Ειρήνης Λουκά, ότι επροηγούνται όλων των ενδιαφερομένων μερών στον κατάλογο της Συμβουλευτικής Επιτροπής με σειρές 98 και 68 και μονάδες 207.00 και 207.50, αντίστοιχα, και του αιτητή Αλέξανδρου Αλεξάνδρου ότι επροηγείτο των ενδιαφερομένων μερών Λεμεσίου, Ζαβρού και Παπαχαραλάμπους στον ίδιο κατάλογο με σειρά 131 και 206.40 μονάδες. 5 10

Στην παρούσα υπόθεση οι συνεντεύξεις δεν αποτέλεσαν το αποφασιστικό και μοναδικό στοιχείο κρίσης των υποψηφίων. Η Επιτροπή ενήργησε νόμιμα συνυπολογίζοντας και συσταθμίζοντας όλα τα άλλα κριτήρια που ορίζει ο νόμος. 15

Ο λόγος αυτός επίσης αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Ο αιτητής Αλεξάνδρου είναι κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος, Master of Education του Πανεπιστημίου Bristol Ηνωμένου Βασιλείου (βλέπε Παράρτημα "ΓΕ" στη γραπτή απάντηση του αιτητή). Σύμφωνα με τον ισχυρισμό του δικηγόρου του, η Επιτροπή όφειλε να δώσει ειδική αιτιολογία γιατί προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία δεν είχαν πρόσθετο προσόν. 20 25

Το άρθρο 35B(4)(β) του Ν.65/87 προβλέπει ρητά τι ακριβώς λαμβάνεται υπόψη στην αριθμητική αποτίμηση των μονάδων των προσόντων. Το άρθρο αυτό αναφέρει τα εξής:

"(β) προσόντα: 30

1 έως 5 μονάδες, που δίνονται από τη Συμβουλευτική Επιτροπή με αιτιολογημένη απόφασή της, για πρόσθετο προσόν το οποίο είναι συναφές με την εκπαίδευ-

ση ή την ειδικότητα του υποψηφίου ή τα καθήκοντα της θέσης."

- Σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας τα απαιτούμενα προσόντα για τη διεκδίκηση της θέσης Βοηθού Διευθυντή
- 5 Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης είναι τα ίδια με εκείνα που απαιτούνται για πρώτο διορισμό στη θέση Δασκάλου σε δημοτικό ή ειδικό σχολείο. Το μεταπτυχιακό προσόν του αιτητή δεν είναι ούτε απαιτούμενο ούτε πρόσθετο προσόν, σύμφωνα με τα Σχέδια Υπηρεσίας Δασκάλου στα
- 10 οποία παρατέμνουν τα Σχέδια Υπηρεσίας για τη θέση Βοηθού Διευθυντή. (Βλέπε Παράρτημα "ΙΒ" στην ένσταση και Παράρτημα "ΙΔ" στη γραπτή αγόρευση των καθ' ων η αίτηση στην προσφυγή 508/89). Συνεπώς η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών που δεν είχαν πρόσθετο προσόν,
- 15 δεν έρχηζε ειδικής αιτιολογίας. (Βλέπε για το θέμα αυτό Πόπη Λοιζίδου ν. Ε.Ε.Υ., Υπ. Αρ. 808/90, ημερομηνίας 17/12/1991 και Γεροκώστα & άλλος ν. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 414/90, ημερομηνίας 13/6/1991, που δεν έχουν ακόμη δημοσιευτεί επίσημα).
- 20 Ο ισχυρισμός του αιτητή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

- Ο αιτητής στην προσφυγή υπ' αριθ. 591/89, Ανδρέας Μαρκουλλής, ο οποίος με την προσφυγή του προσέβαλε τις προαγωγές και των επτά ενδιαφερομένων μερών, δεν
- 25 περιλήφθηκε στον κατάλογο της Συμβουλευτικής Επιτροπής και δε συστήθηκε για προαγωγή.

Η Επιτροπή εξετάζοντας την ένστασή του ανέφερε τα ακόλουθα:

"Μαρκουλλής Ανδρέας

- 30 Υποβάλλει ένσταση για τη μη περίληψη του ονόματός του στον κατάλογο. Η Επιτροπή βρίσκει ότι ορθά και σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, η Σ.Ε. έχει υπολογίσει τις μονάδες του κ. Μαρκουλλή (203,60) και ορθά δεν τον έχει περιλάβει στον κατάλογο αφού ο τε-

λευταίως περιληφθείς έχει 203,80 μονάδες."

Η απόφαση της Συμβουλευτικής και της Επιτροπής να μην περιληφθεί ο αιτητής αυτός στον κατάλογο ήταν εύλογη και σύμφωνη με τα στοιχεία των φακέλων της διοίκησης που τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου. Εξάλλου ο αιτητής με τη γραπτή αγόρευση που κατάθεσε δεν ανέπτυξε οποιουσδήποτε συγκεκριμένους νομικούς ισχυρισμούς για να υποστηρίξει τις θέσεις του.

5

Με βάση τα όσα αναπτύχθηκαν πιο πάνω, έχουμε καταλήξει πως η Επιτροπή συνεκτίμησε όλα τα νομοθετημένα κριτήρια, ενήργησε σύμφωνα με το νόμο και άσκησε ορθά τη διακριτική της εξουσία. Κανένας από τους αιτητές δεν έχει αποδείξει ότι υπερείχε έκδηλα των ενδιαφερομένων μερών.

10

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται και οι επίδικες προαγωγές επικυρώνονται.

15

Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.